

KARMA THEORY IN TIRUKKURAL

There are some common factors of belief among the religions of Indian origin. Soul, rebirth, karma and liberation are those fundamental bases of all such faiths.

The other terms of karma are fate and destiny. The Purva Mimamsa School terms it as ‘Adhrishta’ which means the negation of ‘Dhrishta’ i.e., ‘not perceived’ to signify the aftereffect of a sacrifice. The Buddhist school refers it as ‘Vasana’ to signify the aftereffect of the psychic life.

Though karma theory is an inseparable and integral part of all religious philosophies, Jaina philosophical thought explains karma theory in a deeper fathom. This is one of the common topics of discussion in all Tamil Jaina literary works including three major epics, five minor epics and all possible didactic works. It is hard to find a Jaina text without a single mention about karma.

Karma is described as a collective noun for the particles of matter attracted automatically by the mental, verbal and physical dispositions of a soul which forms an invisible layer over the soul, yields results as per the intensities of the dispositions for the period of time intended for such results and gets annihilated.

The word ‘Karma’ is derived from the root ‘kr’, (कृ), means ‘to do, make, perform, accomplish, cause, effect, prepare, undertake’. The term ‘Karma’ denotes two different meanings as under:

1. physical or mental activities
2. the subtle aggregates of the karmic matter.

Karma is also referred to as ‘Vinai’ in Tamil. ‘Vinai’ also refers to verb in Tamil. The authors of Tamil grammar texts define ‘Vinai’ as follows:

**“வினை எனப்படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது
நினைபுங்காலை காலமொடு தோன்றும்”**

‘Vinai’, a verb is defined is that which does not take case endings and shows time present, past or future.

This definition fits aptly for karma too. Karma is also that which does not have any differences, social, financial or otherwise, with respect to the doer and yields relevant results at the proper time.

The Jaina philosophy lists the seven realities (tattvas) as follows:

1. Jeeva - the living
2. Ajeeva - the non-living, i.e., matter
3. Asrava - the influx of karma
4. Bandha - the bondage of karma
5. Samvara - the stoppage of karma
6. Nirjara - the annihilation of karma
7. Moksa - the ultimate liberation

“Jīvā’jīvā ya bandho ya, puṇṇaṁ pāvā’savo tahā |
Saṁvaro nijjarā mokkho, saṁte-e tahiya nava ||”

-28.14, Uttarādhyayana Sūtra

“உயிரும் உயிரல்லதும் புண்ணியம் பாவம் ஊற்றும்
செயிர்தீர் செறிப்பும் உதிர்ப்பும் கட்டும் வீடும் உற்ற
துயர்தீர்க்கும் தூய நெறியும் சுருக்காய் உரைப்பேறும்
மயல் தீர்ந்த காட்சி உடையோய் இது கேள் மதித்தே!”

-68, மேரு மந்தர புராணம்

Karma theory is discussed broadly in Tirukkural. In fact, there is a separate chapter under the title ‘Oozh’ referring to karma in Tamil. Over and above the ten couplets in that chapter, there are frequent references on Karma in other chapters too. ‘Theevinai accham’, ‘Vinai thooimai’, and ‘Innaa seyyaamai’ are the other chapters under which karma theory is discussed more frequently.

The idea behind this paper presentation is bring out the relevance of karma theory as expressed in Tirukkural in Jaina philosophical context with reference to other Tamil Jain literary works.

The very first mention about ‘Karma’ is found in the first chapter itself, i.e., “Invocation to God’.

“இருள் சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன்
பொருள் சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டு”

-5, கடவுள் வாழ்த்து, திருக்குறள்

The two kinds of dark karma will never approach those who sing the praise of God.

“வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின்
முனைவன் கண்டது முதல் நூலாகும்”

-தொல்காப்பியம்

“The original text is by the Arhat on attaining omniscience on annihilation of karmas.”

The following quotes from Tamil literature highlight the two broad divisions of karma:

“அருமாற்றம் ஆருயிர் மேல் ஆறாது மிகுத்த சினந்
தருமாற்றம் தருமென்று தவவரசர்க்கு உரைத்தருளி
இரிய இருவினைப் பகைவர் இகல் வாட்டி ஐம்புலங்வெங்
கரிய கதக் கடக்களிறு காய்ந்தது நின்னருளாமோ?”

-1, திருக்கலம்பகம்

“அருள் புரி மனத்தர் ஆகி, ஆருயிர்க்கு அபயம் நல்கி,
பொருள் கொலை களவு காமம் பொய் இவை புறக்கணித்திட்டு
இருள் புரி வினைகள் சேராது இறைவனது அறத்தை எய்தின்
மருள் செய வருவது உண்டோ, வானவர் இன்பம் அல்லால்?”

-300, யசோதர காவியம்

“அருள்புரி அழலஞ்சோதி ஆழியான் ஆதியில்லான்
மருள்புரி வினைகட்கு என்றும் மறுதலையாய வாமன்
இருள்புரி உலகஞ்சேரா வியன்நெறி பயந்த பெம்மான்
பொருள்புரி விழவு காண்பார் புண்ணிய உலகங் காண்பார்!”

- 27, துறவு, சூளாமணி

This couplet can be further interpreted in two different ways.

‘இறு’ is the root for ‘இறைவன்’ and in Tamil it means ‘to wear away’. The person, who has his karma worn out, attains divine hood.

These two kinds of karma are normally construed as:

1. the auspicious (punya) and
2. the inauspicious (pāpa)

To attain liberation the soul has to be free from both the shackles of auspicious and inauspicious karmas.

Āchārya Kundakunda in his popular Prākṛit text, ‘Samaya Sāra’, meaning ‘Essence of the soul’, compares the inauspicious pāpa karma with the iron shackles and the auspicious punya karma with the golden shackles by which the soul is bound in transmigration of births and deaths. Whether the shackles are of iron or gold, it does not matter but both the kinds keep the soul in bondage.

**“sovaṇṇiyam pi ṇiyalaṃ baṃdhadi kālāyasaṃ ca jaha purisaṃ |
baṃdhadi evaṃ jivaṃ suhamasuhaṃ vā kadaṃ kammaṃ ||”**

-146 gātha, Samaya Sāra

Prof. A. Chakravarti explains the above gātha in his popular translation of the work ‘Samaya Sāra’, as follows:

‘A shackle made of gold is as good as one made of iron for the purpose of chaining a man. Similarly karma whether good or bad, binds the jiva.’

**“Suciṇṇā kammā suciṇṇaphalā bhavanti |
Duciṇṇā kammā duciṇṇaphalā bhavanti ||”**

-71, Aupapātika Sūtra

“Auspicious karmas bring in beneficial results and inauspicious karmas bring in harmful results.”

The other way of interpreting this couplet is through the classification of karma in the Jaina context.

The Jaina philosophy classifies the karma broadly under two heads:

1. the ‘Ghāti’ - the destructible and
2. the ‘Aghāti’ - the non- destructible

Each of the above mentioned has four subdivisions and the total number of karmas discussed under the two main heads in all the eight subdivisions is 148.

The following are the excerpts from Tamil literary works with the mention about the above classifications of karma:

“காதியகாதியும் நூற்று நாற்பத்தெட்டுக் கர்மம் கெடுத்த மணியே!”

-அப்பர்

“காதியாய் இருவினைக் கடிந்தாய் நீயே”

-ஜீவ சம்போதனை

“செற்றது காதிகள்; தீர்ப்பது அகாதிகள்; திக்கு அறியப்
பெற்றது கேவலம்; பேசுதல் கேவலம் - பெண் முதலாய்
பற்றது தீர்த்த எம் பாவனை தீர்த்த! - எம் பாவம் அற்றால்
அற்றது உன் மேல் துதி; யாரையும் ஏற்றுதி; ஆட்படினே”

-88, திருநாற்றந்தாதி

“இறந்த காதிகள் நான்மையும் அழிந்த அக்கணத்தே
நிறைந்த நான்மையும் வானவர் நிலையுடன் தளராப்
பறந்து வந்து நின் திருவடி பரவுவது இது உன்
சிறந்த நன்மையோ? திருவறத்து இயற்கையோ? அருளே!”

-129, மேரு மந்தர புராணம்

“காதி நான்மை கடந்தோய் நீ கடையின் நான்மை அடைந்தோய் நீ
வேத நான்கும் விரித்தோய் நீ விகல நான்மை இரித்தோய் நீ
கேத நான்மை கெடுத்தோய் நீ கேடில் இன்பக் கடலோய் நின்
பாத கமலம் பணிவாரே உலகம் பணிய வருவாரே!”

-807, மேரு மந்தர புராணம்

There are further classified in four divisions under each head, they are as follows:

Ghāti karma:

This karma obstructs the true nature of the soul and is destructible.

1. Gnanāvarniya karma - knowledge obscuring karma
2. Darsanāvarniya karma - Faith obscuring karma
3. Mohaniya karma - Deluding karma

4. Antarāya karma - Obstructing karma

Aghāti karma:

This karma affects the body in which the soul resides and is non-destructible but to be experienced.

1. Vedaniya karma - Feeling producing karma
2. Nāma karma - Body determining karma
3. Gōtra karma - Status determining karma
4. Ayushya karma - Age determining karma

**“Nāṇassāvaraṇijjam, daṇsaṇāvaraṇam taḥā
Veyaṇijjam taḥā mohaṇ, āukammaṇ taheva ya
Nāmakammaṇ ca goyaṇ ca, aṇtarāyaṇ tahevaya
Evameyaṇiṇ kammaṇi, aṭṭheva u samāsaṇ ||”**

-33.2.3, Uttarādhyayana Sūtra

“Appo vi ya paramappo, kammavimukko ya hoi phuḍaṇ ||”

-15, Bhāva pāhuḍa

“When the soul becomes free from the karmas, it becomes the supreme enlightened or liberated soul”.

The above list of karmas find place in the following verses in the popular Tamil lexicon ‘Choodaamani Nigantu’ and also in the ‘Meru mandara puraanam’.

**“மன்னிய அறிவு காட்சி மறைத்தல் வேதனியத்தோடு
துன்னு மோகனியம் ஆயும் தொடர் நாம கோத்திரங்கள்
முன்னுறு அந்தராயம் மொழிந்த எண் குற்றமாகும்
இன்னவை தீர்ந்தோன் யாவன் யாவர்க்கும் இறைவனாமே!”**

-12 -87, சூடாமணி நிகண்டு

**“அறிவோடு ஆலோகம் தன்னை ஆரிருள்போல நின்று
மறுதலைச் செய்யும் ஞானக்காட்சி யாவரணம் வாளின்
ளரியும் வாய் இரண்டில் ஒன்றின் நஞ்சு ஒன்றின் அமுதம் பூசிச்
செறியநா வைத்தல் ஒக்கும் தீயநல் வேதநீயம்”**

-613, மேரு மந்தர புராணம்

“மத்தத்தின் மயக்கும் மோகம் வான்தன்னை போலும் ஆயுச்
சித்திரகாரி நாமம் சிறுமையும் பெருமையும் செய்
கோத்திரம் குலாலன் ஓக்கும் பொருளினைக் கொள்ளாமல் காக்க
வைத்தவன் போலும் அந்தராயங்கள் மன்ன என்றான்”

-614, மேரு மந்தர புராணம்

Eight divine qualities are manifested on the person on annihilating his eight different karmas mentioned above.

Ghāti karma:

Qualities manifested:

1. Gnanāvarniyam - knowledge obscuring - Anantha gnāna : Omniscience
2. Darsanāvarniyam - Faith obscuring - Anantha darshana: Perfect perception
3. Mohaniyam - Deluding - Anantha sukh : Eternal Bliss
4. Antarāyam - Obstructing - Anantha veerya : Omnipotence

Aghāti karma:

5. Vedaniyam - Feeling producing - Vitarāgatva : Freedom from likes & dislikes
6. Nāmam - Body determining - Arūpatva : Formlessness
7. Gōtram - Status determining - Agurulaghutva : Freedom from status
8. Ayushyam - Age determining - Ajarāmaratva : Freedom from births & deaths

That's why the 'Jina Paramātma' is called 'எண் குணத்தான்'. The other couplet in the invocation chapter refers to Him as below:

“கோளில் பொறியில் குணமில்வே எண் குணத்தான்
தானை வணங்காத் தலை”

-9, கடவுள் வாழ்த்து, திருக்குறள்

The head that does not bow down at the feet of the Lord with eight-fold excellence is worthless as a head with the defunct sense organs which do not respond to sense stimuli.

“கடையிலா ஞானத்தோடு காட்சி வீரியமே இன்பம்
இடையுறு நாமம் இன்மை விதித்த கோத்திரங்கள் இன்மை
அடையிலா ஆயு இன்மை அந்தராயங்கள் இன்மை
உடையவன் யாவன் மற்று இவ்வுலகினுக்கு இறைவனாமே!”

-12 – 74, சூடாமணி நிகண்டு

The one who has attained infinite wisdom, faith, power and bliss without name, clan, life span and impediments is revered as God.

In almost all other religious faiths, it is believed that all the living beings are rewarded or punished according to their karma by God. Karma is believed to be an automatic phenomena happening on its own without anyone's control. This is stressed upon by a quartet from Naaladiyaar as follows:

“பல்லாவுள் உய்த்து விடினும் குழக்கன்று
வல்லதாம் தாய்நாடிக் கோடல் - தொல்லை
பழவினையும் அத்தன்மைத்தே வல்லதாம் தற்செய்த
கிழவனை நாடிக் கொளற்கு”

-101, நாலடியார்

As a calf can identify and reach to its mother in a herd of numerous cows, so is the karma that can identify the doer to yield results even after so many births and deaths.

The Jaina faith instills a belief that all the living beings experience pain or pleasure according to their individual karmas.

“தினை விதைத்தவன் தினை அறுப்பான்;
வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான்”

“உப்பைத் தின்றவன் தண்ணீர் குடிப்பான்;
தப்பைச் செய்தவன் தண்டனை பெறுவான்”

“கெடுவான் கேடு நினைப்பான்”

“விறை ஒன்று போட்டால் சுரை ஒன்று முளைக்குமா?”

“தன் வினை தன்னைச் சுடும் “

“நினைக்கத் தனக்கு”

“As you sow, so you reap!”

The above proverbs both in Tamil and English reveal the truth that whatever one does, would be rewarded accordingly and also insist that one should not indulge in any harm to others in one's thought, word and deed.

It is a common practice to refer a fortunate person as ‘கொடுத்து வைத்தவன் / கொடுத்து வைத்தவள்’, as it is believed that the luck or fortune is the outcome of meritorious karma of the

previous births and the person referred to as above is supposed to receive what was given by him /her in their previous births.

“முன் பெரிய நல்வினை முட்டு இன்றிச் செய்யாதார்,
பின் பெரிய செல்வம் பெறல் ஆமோ? வைப்போடு
இகலிப் பொருள் செய்ய எண்ணியக்கால், என் ஆம்?-
முதல் இலார்க்கு ஊதியம் இல்”

-312, பழமொழி

If one has not done any auspicious karma earlier, then one can never has the chance of acquiring great wealth as there can never be any earnings for those without capital.

Newton’s third law of motion says as follows:

“For every action there is an equal and opposite reaction!”

A soul takes birth in hells or in animal and plant kingdoms or in the lower levels of human forms of existence, by its inauspicious karma and takes births in heavens or in higher levels of human forms of existence by its auspicious karma. This is represented by the symbol ‘Swastik’. This word can be split as follow:

‘swa’ + ‘astik’ = ‘swastik’

‘self’ + ‘existence’ = ‘the existence of the self or the soul’

The four hands of the symbol imply the four realms of existence. The hand that is pointed upwards denotes the birth in the heavens, the hand that is pointing downwards denotes the birth in the hells, the hand pointing to our right denotes the human birth and the hand pointing to our left denotes the birth in the animal or vegetative forms. Here it is to be noted that liberation is

possible only in human birth as per our scriptures. Therefore one has to make the best use of one's birth in human form and try to evolve further by being cautious of one's own thoughts, words and actions.

**“Savve sayakammakappiya, avvattaṇa suheṇa pāṇiṇo.
Himḍamṭi bhayāula saḍhā, jāi- jarāmarañohi bhidduyā”**

-1.5.2.33, Sūtra Kṛtanga Sūtra

All living beings own their present form of existence to their own karmas. Unable to express the endless sufferings that they undergo, they take various forms in the fourfold existence and remain fearful of birth, old age and death.

**“jaṃ jārisaṃ puvvamaḥsi kammaṃ |
taheva āgacchati saṃparāe ||”**

- 2.5.2.33, Sutra Kṛtāṅga Sūtra

“Past karmas will catch you definitely in the future”

“kaḍāṇa kammāṇa ṇa mokkha atthi.”

-4.30, Uttarādhyayana Sūtra

“None can escape the effect of their own past karmas”

Thus the karma theory is based on the cause and effect relationship.

The pursuits of human life are four in number namely:

1. Dharma
2. Artha
3. Kāma
4. Moksha

The commentator Parimelazhagar points out that the chapter on ‘Vinai’ is kept at the last of the main division on ‘Dharma’ i.e., ‘Aram’ and just before other two main divisions ‘Porul’ and ‘Inbam’, the first three of the four pursuits of human life.

As the dhārmic activities of the mind, speech and the body attract ‘punya’, the auspicious karma that leads to wealth and pleasure based on the principle of cause and effect and on the other hand, as the non-dhārmic activities attract ‘pāpa’, the inauspicious karma that leads to poverty and misery there upon, the minor chapter on ‘Vinai’ is kept at the end of the first major division ‘Aram’ but before the other two major divisions of ‘Porul’ and ‘Inbam’ as ‘Dharma’ i.e., ‘Aram’ is the forerunner of the other two.

‘Dharma’ is the cause and ‘Karma’ is the effect and ‘Karma’ is the cause and wealth and pain & pleasure are the effects.

எனைப் பல் பிறப்பினும் ஈண்டி, தாம் கொண்ட
வினைப் பயன் மெய் உறுதல் அஞ்சி, எனைத்தும்,
கழிப்புழி ஆற்றாமை காண்டும்; அதுவே,
குழிப் புழி ஆற்றா குழிக்கு

- 362, பழமொழி

The earth dug out from a pit would not be enough to level it again. Similarly even if one realizes that one’s sufferings are due to the karma accumulated from many prior births, the same would not be annihilated so easily.

All the couplets in the minor chapter of ‘Theevinai accham’ reiterate the same and warn us to be watchful of what we think, speak and do.

“தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை
தீயினும் அஞ்சப் படும்”

-202, தீவினை அச்சம், திருக்குறள்

Evil deeds committed for the purpose of obtaining temporary pleasures, ultimately result in great misery. Hence sinful acts must be dreaded more than scorching fire.

The same is highlighted from the Bible which is as follows:

“The Lord Jesus Christ admonished his principal disciple Peter, when he drew out his sword in defense of the Lord; to sheath it back again and said, ‘all that shall take the sword shall perish with the sword’, as an evil gives rise to a chain of evil.”

–Mark16-52

“அறிவினுள் எல்லாம் தலை என்ப தீய
செறுவார்க்கும் செய்யா விடல்”

-203, தீவினை அச்சம், திருக்குறள்

“மறந்தும் பிறன் கேடு சூழற்க சூழின்
அறம் சூழும் சூழ்ந்தவன் கேடு”

-204, தீவினை அச்சம், திருக்குறள்

Do not think of causing harm to others even forgetfully. If a person does it so, the Dharma will take its turn in harming him.

“இலன் என்று தீயவை செய்யற்க செய்யின்
இலன் ஆகும் மற்றும் பெயர்ந்து”

-205, தீவினை அச்சம், திருக்குறள்

Even during the times of utter poverty do not commit any evil act to satisfy your want as such a conduct will surely bring back poverty and misery.

“தீப்பால தான்பிறர் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை அடல் வேண்டாதான்”

-206, தீவினை அச்சம், திருக்குறள்

If a person wants to be free from suffering then he should not inflict pain to others; otherwise he will be exposed to suffering due to his own evil deeds.

“He who digs a pit will fall into it”

– Proverbs 26-27

“எனைப்பகை உற்றாரும் உய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின் சென்று அடும்”

-207, தீவினை அச்சம், திருக்குறள்

A person can escape from any other enemy but not the sin which will surely pursue him till his ruin.

“தீயவை செய்தார் கெடுதல் நிழல் தன்னை
வீயாது அடி உறைந்தற்று”

-208, தீவினை அச்சம், திருக்குறள்

Just as a man's shadow follows him wherever he goes, so his sinful deeds will follow him till he meets his own downfall.

“தன்னைத்தான் காதலன் ஆயின் எனைத்து ஒன்றும்
துன்னற்க தீவினைப் பால்”

-209, தீவினை அச்சம், திருக்குறள்

If a person seeks his own welfare, he should not think or do evil to other living beings.

அருங் கேட்டான் என்பது அறிக மருங்கு ஓடித்
தீவினை செய்யான் எனின்

-210, தீவினை அச்சம், திருக்குறள்

If a person avoids harming others, it is known that he is secure from self-destruction.

Thus all the couplets reiterate the gist of the karma theory. Therefore, a person has to be always alert and vigilant about his thoughts as they are the forerunners to his words which in turn followed by his actions.

“பிறர்க்கின்னா முற்பகல் செய்யின் தமக்கின்னா
பிற்பகல் தாமே வரும்”

-319, இன்னா செய்யாமை, திருக்குறள்

If we cause harm to others in the forenoon of a day, the hardship will come back to us in the afternoon.

“நெடியாது காண்கிலாய் தீயெளியை; நெஞ்சே!
கொடியது கூறினாய் மன்ற - அடியுளே
முற்பகல் கண்டான் பிறன்கேடு தன்கேடு
பிற்பகல் கண்டு விடும்”

-46, பழமொழி

“முற்பகல் செய்தான் பிறன் கேடு தன்கேடு
பிற்பகல் காண்குறாஉம் பெற்றிய காண் நற்பகலே!

- 3 - 4 வரிகள், வஞ்சினமாலை, சிலப்பதிகாரம்

It is seen that the person causing evil to others get it back the same day.

“முன்செய் வினையின் பயன்துய்த்துஅது உலந்தால்
புன்செய் வினையின் பின் போகலால் - நற்செய்கை
ஆற்றும் துணையும் அறமறவேல் நல் நெஞ்சே!
கூற்றம் குடில் பிரியாமுன்”

-28, அறநெறிச்சாரம்

The didactic literature ‘Aranerichchaaram’, also says that as the karma of the present birth associates with soul even after having experienced the outcome of the karma of the past births, one should not frail from Dharma that enables oneself to perform good deeds till one’s death.

“முன்பகல் தேவன் என்று மொய்த்துடன் புகழப்பட்டான்
பின்பகல் பேயன் என்று பின்செலாது இகழப்பட்டான்”

- மேருமந்தர புராணம்

This verse explains how the minister Satyakodan, the villain character in the Tamil literature ‘Merumandhra puraanam’, was initially adored as a celestial due to his meritorious deeds but was abhorred as a demon later due to his evil conduct. This was all due to his deviation from the righteous path.

“பிறர்க்கு இன்னா செய்தலின் பேதைமை இல்லை
பிறர்க்கு இன்னாது என்றுபேர் இட்டு
வித்தி விளைத்து வினைவிளைப்பக் காண்டலின்
பித்தும் உளவோ பிற”

-83, அறநெறிச்சாரம்

The didactic work ‘Aranerichchaaram’ says that there is no greater ignorance than doing harm to others as by doing this, one causes hardship to one’s own self.

“வினைப் பயம் ஒன்று இன்றி, வேற்றுமை கொண்டு,
நினைத்துப் பிறர் பணிப்ப செய்யாமை வேண்டும்;-
புனப் பொன் அவிர் சுணங்கின் பூங் கொம்பர் அன்னாய்!-
தனக்கு இன்னா, இன்னா பிறர்க்கு”

-266, பழமொழி

One should not indulge in any evil deeds to others without the fear of karma as the evils done to others would result in evils to one.

The effects of karma:

“அழக் கொண்ட எல்லாம் அழப்போம் இழப்பினும்
பிற பயக்கும் நற்பாலவை”

-659, வினைத்தூய்மை, திருக்குறள்

What is acquired through tears shall be lost with tears. A good deed may appear to fail in the beginning but will ultimately bring great blessing.

“சலத்தால் பொருள் செய்ததே மார்த்தல் பசுமட்
காலத்துல நீர் பெய்திரீயற்று”

-660, வினைத்தூய்மை, திருக்குறள்

One who acquires wealth by fraudulent methods and gloats over his success is as silly as a person who stores water in an unbaked clay pot.

“ஆகூழால் தோன்றும் அசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழால் தோன்றும் மடி”

-371, ஊழ், திருக்குறள்

Acquisition of wealth is by steadfast effort which will appear on account of a good destiny; but evil destiny is the cause of lazy indifference resulting in the ruin of wealth.

“நல்லவை எல்லாம் தீயவாம் தீயவும்
நல்லவாம் செலவும் செயற்கு”

-375, ஊழ், திருக்குறள்

In cases of acquiring prosperity all good means may end in frustration whereas all bad means may prove successful; such is the ironical play of destiny.

If the wealth earned through righteous manner, is spent on charity it attracts ‘Punya’, it is called ‘Punyānubandhi punya; but if the same is spent on bad ways, it is called ‘Pāpānubandhi punya’. Similarly, if the wealth acquired through fowl means is spent on noble causes, it is called ‘Punyānubandhi pāpa; but if is spent on ignoble ways, it is called ‘Pāpānubandhi punya’.

“நன்மையும் தீமையன்றோ நாசம் வந்துற்ற போது”

-3366, 202, கம்ப ராமாயணம்

“பரியினும் ஆகாவாம் பாலல்ல உய்த்துச்
சொரியினும் போகாதம்”

-376, ஊழ், திருக்குறள்

Whatever is destined not to be one's own will slip out however firmly it is held upon;
whatever is destined to be one's own will stick to one even when one tries to cast it away.

ஆம்பொருள்கள் ஆகும் அவை யார்க்கும் அழிக்கோண்ணாப்
போம்பொருள்கள் போகும் அவை பொறியின் வகை வண்ணம்

-848, சீவக சிந்தாமணி

To secure wealth or to squander the same is the outcome of one's karma.

References from Tamil epics:

The authors of the Tamil major epics ‘Silappathikaaram’ and ‘Seevaka Chinthaamani’ never miss any chance to mention the karma theory. Karma theory sails along the full length of these epics.

Few quotes on karma in Silappathikaaram:

“ஊழ்வினை உருத்து வந்து ஊட்டும்”

-57 வரி, பதிகம், சிலப்பதிகாரம்

“ஊழ்வினை உருத்ததாகலின்”

-52 , வரி, கானல் வரி, சிலப்பதிகாரம்

“ஊழ்வினை கடைஇ உள்ளம் துரப்ப”

-4, வரி, நாடுகாண் காதை, சிலப்பதிகாரம்

“பண்டை ஊழ்வினை உருத்தென்”

-217 வரி, கொலைக்கள காதை சிலப்பதிகாரம்

“ஊழ்வினை துரப்ப”

-59 வரி, வழக்குரை காதை சிலப்பதிகாரம்

“ஊடல் காலத்து ஊழ்வினை உருத்தெழக்
கூடாது பிரிந்து”

Consequences of karma in Silappathikaram:

“வினை விளை காலம் ஆதலின் யாவதும்
சினையலர் வேம்பன் தேரானாகிக்
கன்றிய காவலர்க் கூய்க் கள்வனைக்
கொன்று அச்சிலம்பு கொணர்க ஈங்கு “

-27 -30 வரிகள், சிலப்பதிகாரம்

Since it was the time to reap the results of the earlier karma, the king adorned with a garland of neem flowers without any proper enquiry ordered his men to bring the anklet by killing Kovalan.

This reminds us of the following couplet.

“பேதை படுக்கும் இழவு ஊழ் அறிவு அகற்றும்
ஆகல் ஊழ் உற்றக் கடை”

-372, ஊழ், திருக்குறள்

If evil destiny arises then will produce folly; but when good destiny arises it will result in gaining of knowledge.

Similar thought has been highlighted in Pazhamozhi.

“பொறியின் வகைய கருமம் அதனால்
அறிவினை ஊழே அடும்”

-203, பழமொழி

“எம்முறு துயரம் செய்தோ ரியாவதும்

தம்முறு துயரமிற் றாகுக வென்றே
விழுமிவோள் இட்ட வழுவில் சாபம்
பட்டனி ராதலின் கட்டுரை கேள் நீ
உம்மை வினைவந் துருத்த காலைச்

- 166 - 170 வரிகள், கட்டுரை காதை, மதுரைக்காண்டம், சிலப்பதிகாரம்

The epic ‘Silappathikaaram’, narrates the story of Kovalan and Kannagi and states that the miseries they had undergone were due to his past karma. The lines 146- 160 of Katturai kaathai , Madurai kaandam elucidate the previous birth of Kovalan.

Kovalan in his previous birth known as Bharathan, was employed under a king. Sangaman was a merchant from a neighbouring kingdom who made an entry into the Chola kingdom in the disguise of a spy. Bharathan abhorred him so much for his non adherence of the vows, that he complained to the king that he was a spy. Sangaman was killed and his wife cursed Bharathan for this. Owing to this karma, Bharathan had to suffer almost in the same manner in his life as Kovalan in Pandiya kingdom.

Few quotes on karma from Seevaka Chinthaamani:

“அளந்துதாம் கொண்டு காத்த அருந்தவ நீரார்க்கு
அளந்தன போகம் எல்லாம் அவரவர்க்கு அற்றை நாளே!
அளந்தன வாழும் நாளும்”

-213, சீவக சிந்தாமணி

All the people are destined to enjoy their pleasures according to their levels of austerity; their spans of life also depend on this.

“வளம்பட வேண்டாதார் யார்யாரும் இல்லை
அளந்தன போகம் அவரவராற்றால்”

-103, நாலடியார்

There is no one who will not wish for one's own prosperity; but each one is entitled to one's enjoyment only according to one's own karma.

This reminds us of the following couplet:

“வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் கோடி
தொகுத்தார்க்கும் துய்த்தல் அரிது”

-377, ஊழ், திருக்குறள்

Even if a person is able to accumulate wealth by crores, he cannot enjoy them all but for that little share that is allotted to him by his destiny.

Consequences of karma in Seevaka Chinthaamani:

Seevakan, the hero of the epic, 'Seevaka Chinthaamani', was to be brought up by his foster parents as he had to suffer for the karma for separating the cygnets from the mother swan in his past life.

Thus it is made clear that one can never escape from the pangs of one's own karma.

The karma theory strongly advocates that all the pains and pleasures suffered and enjoyed by the living beings are the result of their previous karma. Hence one should bear equanimity in mind in both situations of pain and pleasure as both are the outcome of one's own doings in the past. Therefore one has to remain always alert in thought, word and action.

Contemplating over karma:

Though it is a normal human tendency to feel miserable and ponder over 'why me?' at times of pain, no one feels the same at times of pleasures.

This is brought out well in the following couplet.

“நன்றாம்கால் நல்லவாக் காண்பவர் அன்றாம்கால்
அல்லற் படுவது எவன்?”

-379, ஊழ், திருக்குறள்

Why is that the people feel satisfied at their fortune but complain over their miseries?

Whatsoever one plans to avoid falling prey to one's karma, he will not succeed but to fall a victim to the same as it is most powerful than it is thought to be.

“ஊழின் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினும் தான் முந்துறும்”

-380, ஊழ், திருக்குறள்

What is that more powerful than the destiny? It precedes even the thoughts of considering the preventive steps to avoid the same.

The only way to face the effects of karma:

The Sangam poet Kaniyan Poonkundranaar, stresses on the point in his poem as follows:

“தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா
நோதலும் தணிதலும் அவற்றோர் அன்ன”

-45, புற நானூறு

Pain and pleasure are not caused by others but by our own karma.

“சாதலும் பிறத்தல் தானும் தன்வினைப் பயத்தின் ஆகும்
ஆதலும் அழிவும் எல்லாம் அவை பொருட்கு இயல்பு கண்டாய்
நோதலும் பரிவும் எல்லாம் நுண்ணுணர்வு இன்மை அன்றே!”

-269, சீவக சிந்தாமணி

Death and birth happen according to one's karma; gain and loss of wealth are also due to the same. To feel happy on the occasion of birth and gain of wealth and to feel depressed on the occasion of death and loss of wealth is only due to ignorance.

“பருவந்து சாலப் பலர்கொல் என்று எண்ணி
ஒருவந்தம் உள்ளத்து உவத்தல் ஒழிமின்!
வெருவந்த துன்பம் விடுக்கும் திறலோன்
ஒருவன் உலகிற்கு உளம் என்னுமாறே!”

-45, வளையாபதி

Avoid feeling dejected on experiencing miseries; and also avoid rejoicing over pleasures. Considering both to be the outcome of the karma, try to maintain a balance between the extremes. Be clear that the fears of miseries are warded off not by many but by the Lord himself.

“விலங்குவில் உமிழும் பூணாண் விழுச்சிறைப் பட்டபோழ்தும்
அலங்கலந் தாரினான் வந்து அருஞ்சிறை விடுத்த போழ்தும்
புலம்பலும் மகிழ்வும் நெஞ்சிற் பொலிதலும் இன்றிப் பொன்னார்ந்து
உலகலந்துயர்ந்த தோளான் ஊழ்வினை என்று விட்டான்”

-1167, சீவக சிந்தாமணி

Even while being jailed under the orders of Kattiyankaaran and while being released by Sudhanchanan, Seevakan neither grumbled nor rejoiced over these happenings as he thought that these were due to his past karma and remained equanimous in both the situations.

Thus one has to realize the ultimate reality of life and act accordingly.

“பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல்”

-505, தெரிந்து தெளிதல், திருக்குறள்

Whether a person's credentials are worthy or otherwise is to be judged by his deeds, for that is the real touchstone.

“எமக்குத் துணையாவார் யாவர்?” என்று எண்ணி,
தமக்குத் துணையாவார்த் தாம் தெரிதல் வேண்டா;
பிறர்க்குப் பிறர் செய்வது ஒன்று உண்டோ? இல்லை;-
தமக்கு மருத்துவர் தாம்”

- 56, பழமொழி

One need not contemplate on who would be one's companion. As there is nothing others can do for the rest, one should be one's own protector.

A similar idea is reiterated in 'Aranerichchaaram', a didactic work under the 'Pathinenn keezhkanakku' classification as follows:

“தன்னில் பிறிதில்லை தெய்வம் நெறிநிற்பில்
ஒன்றானும் தான் நெறி நில்லானேல் - தன்னை
இறைவனாச் செய்வானும் தானேதான் தன்னைச்
சிறுவனாச் செய்வானும் தான்”

-77, அறநெறிச்சாரம்

If a person stands steadfast in righteous conduct, there is none other than him in divine hood; if he doesn't, there is none lower than himself. Hence it is he alone who makes himself supreme or otherwise.

“தானே தனக்குப் பகைவனும் நட்டானும்
தானே தனக்கு மறுமையும் இம்மையும்
தானே தான் செய்த வினைப்பயன் துய்த்தலால்
தானே தனக்குக் கரி”

-150, அறநெறிச்சாரம்

The enemy who causes hardship and the friend who extends help to a person is none other than himself. He is the sole cause for his pleasure in the present and future. As he experiences pain and pleasure according to his karma, he is the witness for himself.

This point is stressed upon also in another didactic text, 'Naaladiyaar':

“நன்னிலைக்கண் தன்னை நிறுப்பானும் தன்னை
நிலைக்கலக்கிக் கீழ் இடுவானும் நிலையினும்
மேன்மேல் உயர்ந்து நிறுப்பானும் தன்னைத்
தலையாகச் செய்வானும் தான்”

-240, நாலடியார்

The person who elevates one up to the higher levels, who pushes one down to lower levels, helps one evolve to the highest level and makes one steadfast in the manifestation is none other the person himself.

Thus one should always contemplate over the realities of life, be equanimous to the pains & pleasures and ups & downs of life and try to refrain from causing hardships to other living beings thereby evolving further more in finding a way out of the cycle of transmigration to enjoy the bliss of liberation. The Universal Bible, Tirukkural guides us in this path of vigilance by conditioning our thought process to take life as it comes to us and tread along this path in a balanced manner.
